

Holm: Det er ikke ret længe siden, dette høje ting beskæftigede sig med et forslag, der tilsigtede bedre arbejdsforhold for landsretterne ved at udvide dommernes antal. Ved den lejlighed tror jeg nok jeg tillod mig at fremkomme med en bemærkning om, at jeg ikke var sikker på, at udvidelsen var tilstrækkelig. Selvom jeg derved først og fremmest tænkte på landsretterne, strejfede mine tanker ved den lejlighed også forholdene ved de andre retter, også Højesteret. Der er jo desværre endnu noget ekstraordinært ved tiden, men selvom man ser bort fra dette ekstraordinære, har der fundet en udvikling sted, således som det nærmere er omtalt i motiverne til lovforslaget. Befolkningstallet stiger temmelig stærkt, og samfundsforholdene bliver stedse mere sammensatte. Begge de nævnte omstændigheder må i forbindelse med andre, som jeg ikke skal komme nærmere ind på ved denne lejlighed, bl. a. give sig tilkende i en fortsat stigning af retssagernes antal.

Det foreliggende lovforslag løser forhåbentlig den opgave at komme Højesteret til hjælp i den foreliggende situation, hvor sagerne, som det er oplyst, dynger sig op, men hjælpen er sikkert ikke fuldt tilstrækkelig, selvom den foreslåede ændring i retsplejelovens § 415, stk. 7, er af permanent karakter. Det fremgår jo også af forslaget, at andre ændringer overvejes på foranledning af højesteretspræsidenten. Det bliver sikkert nødvendigt at skabe en varig aflastning af Højesteret. Jeg antager derfor, at dette høje ting inden længe påny vil få lejlighed til at beskæftige sig med arbejdsforholdene ved vore retter i almindelighed, og som følge heraf skal jeg afstå fra at komme med yderligere bemærkninger i dag. Måske bør jeg dog ligesom det ærede medlem fru Edel Saunte fremkomme med en beklagelse over, at adgangen til skriftlig behandling ved Højesteret udvides. Det står for mange sådan, at en udvikling i den modsatte retning snarest skulle fremskyndes.

Det foreliggende lovforslag er så velbegrundet, at jeg på min gruppes vegne kan anbefale det til hurtig og meget velvillig behandling i det høje ting. Der forekommer mig ikke at være nogen som helst grund til udvalgsbehandling i dette tilfælde.

Thestrup: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag. Jeg skal ikke komme ind på nogen nærmere omtale af det. Det er et forslag, der går ud på hurtigt at bevirke en lettelse af arbejdsforholdene ved Højesteret. Som det er anført i bemærkningerne, og som vel

også alle vi, der har nogen berøring med forholdene, ved, er arbejdsbyrden i øjeblikket særdeles stor ved Højesteret.

Det spørgsmål, der er blevet berørt af de to foregående talere, om det ikke vil være nødvendigt at foretage andre ændringer end disse for at lette den stadigt stigende arbejdsbyrde, skal jeg heller ikke komme ind på, eftersom det fremgår af bemærkningerne, at der vil komme et lovforslag frem i den anledning.

Jeg kan i eet og alt slutte mig til de bemærkninger, de to foregående talere gjorde om, at det er uheldigt, at den skriftlige behandling udvides. Jeg vil også håbe, at den ændring, som her foreslås, kun bevirker en rent midlertidig udvidelse af den skriftlige behandling ved Højesteret. Iøvrigt kan jeg anbefale forslaget og slutte mig til det ærede medlem hr. Holms udtalelse om, at det ikke skulle være nødvendigt, at det kommer i udvalg.

Steen: De faktiske forhold, således som de gennem de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, foreligger oplyst, begrunder for os på fyldestgørende måde både det ønskelige og hensigtsmæssige i at gennemføre de her foreslåede ændringer, og idet også jeg forudsætter, at den udvidede skriftlige behandling ved Højesteret hører til det rent midlertidige, der iøvrigt præger forslaget, kan jeg anbefale lovforslaget.

Evald Christensen: Jeg forstår, at Højesteret er overbebyrdet med arbejde, og at dette ikke alene går ud over højesteretsdommerne, men også over de mennesker, der venter på at få deres sager behandlet, idet de må vente så længe, at det tit kan være meget ubehageligt. Da vi forstår, at der er tale om en midlertidig ændring, kan vi gå med til at arbejde for, at forslaget hurtigst muligt opføres til lov.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker for den venlige modtagelse, lovforslaget har fået, og håber, at det skal lykkes at få det ført igennem hurtigt.

Hvad selve lovforslaget angår, er der ikke fremsat bemærkninger, som kan give anledning til nogen replik herfra.

Nogle af de ærede ordførere var kort inde på spørgsmålet om, hvorvidt det i det hele var heldigt at udvide adgangen til skriftlig behandling. Det er overvejelser, som jeg også har anstillet for mig selv, men jeg er blevet beroliget ved de oplysninger, jeg har fået fra Højesteret. Forholdet er det, at der virkelig er et antal af de sager, der indbringes for Højesteret, som særdeles vel